

הטעם, עכ"ל], עכ"ל ההגהה בחת"ס שם.

אוצר החכמה

פשר-דבר ה"סוד משרים", "אגודת שמואל" ו"הג"ה דר"ע" הוא:

בשנת תנ"ט-ת"ס נדפס באמשטרדם מהדורת-כיס זעירא של נבילאים וכתובים. מהדורה זו נקראת בשם "אגודת שמואל" (ע"ש המו"ל, ר' שמואל דלוגאטש). ובהקדמתו כותב המו"ל, שירש מאבותיו הגאונים כמה ספרים בלתי ידועים (כמובן בכת"ל) מפרשים על תנ"ך, וביניהם "הגהות דרבי עובדיה הנביא" (שבהם מפרש "כל מה שסתום ברש"י זכרונו לברכה"), ו"סוד משרים".

אה"ח 1234567

נ"ך הנ"ל נמצא בספריית כ"ק אדמו"ר מהוריל"צ נ"ע, והנני בזה להעתיק משם את הגהת ר' עובדי' הנ"ל והגהת "סוד משרים" שנדפסו שם בתוך פירוש רש"י. וז"ל ה"הגה דר"ע":

"(וביום צום: זה ר"ח כסלו, והוא יום סליחה כיום כפור. הגה דר"ע)".

תלכף לאחר ל הגהת ר"ע הנ"ל באה, בחצע"ג, הגהת "סוד משרים" (וכן בכ"מ בנ"ך זה שאחרי הגהת ר"ע באה הגהת "סוד משרים"). וז"ל:

"(ביום צום זה ר"ח כסלו, והוא ירח תשיעי לירחים, וכל חטאים שאדם עובר מר"ח ניסן עד תשרי מוחלים לו ביום כפור כשעושה תשובה, וכשלא עושה תשובה ממתינין לו מ"כ עד ר"ח כסלו שהוא מ' יום נגד מ' יום של קבלת הלוחות והו' ט' חדשים, ועל זה נאמר הרה עמל. סוד משרי[ם])."

[מיהו "רבי עובדיה הנביא" הנ"ל, ובאיזו תקופה פעל - לא הצליחו החוקרים לזהות בוודאות].

ואכן לפי הלשון בפשטות בהגהת "סוד משרים" הנ"ל אין החשבון ד"מ' יום" עולה נכון, וכפי שאכן העיר בסדר הדורות, אבל כפי מה שמתקן (ומפרש) החת"ס בדרשותיו שם - אתי שפיר, כל חשבון הארבעים יום הוא מהושענה רבא" (שאז, כידוע, הגמר חתימה טובה דיוהכ"פ).